

به نام خدا

من نمی خواهم

بل مونی

ترجمه‌ی داوود شعبانی داریانی

تصویرگر: مارگرت چمبرلین

کتابخانه قزوین

Mooney, Bel

مونی، بل، ۱۹۴۶ - م
من نمی خواهم! / بل مونی؛ ترجمه‌ی داوود شعبانی داریانی. - تهران:
افق، کتاب‌های فندق، ۱۳۸۵.
۶۰ ص. : مصور. (کیتی دختر آتش پاره؛ ۱)

ISBN 964 - 369 - 225 - 6

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

گروه سنی: ج.

۱. کودکان ناسازگار - داستان. ۲. نافرمانی و مقابله‌جویی در کودکان.
۳. کودکان - روان‌شناسی. ۴. داستان‌های ماجراجویی. الف. شعبانی
داریانی، داوود، ۱۳۳۰ - مترجم. ب. چمبرلین، مارگرت،
Chamberlain, Margaret. ج. عنوان. د. فروست.

۴ / ۱۵۵۱د

م ۸۵۴

۱۳۸۵

م ۸۵ - ۳۴۶۶۰

کتابخانه ملی ایران

واحد کودک

موسسه نشر افق

من نمی خواهم!

بل مونی ♦ ترجمه‌ی داوود شعبانی داریانی ♦ ویراستار: مرگان کلهر
تصویرگر: مارگرت چمبرلین ♦ اونیفورم جلد: حسین نیلچیان
زیر نظر شورای ادبی

شابک: ۶ - ۲۲۵ - ۳۶۹ - ۹۶۴ ♦ ISBN 964 - 369 - 225 - 6

چاپ اول: ۱۳۸۵ ♦ حروفچینی: پلیکان ♦ لیتوگرافی: سب

چاپ: طیف‌نگار، تهران ♦ تعداد: ۳۰۰۰ نسخه

کلیه‌ی حقوق محفوظ است.

نشر افق: تهران، ص. پ. ۱۱۳۵ - ۱۳۱۴۵، تلفن: ۶۶۴۱۳۳۶۷

WWW.OFOQCO.COM

فهرست

- ۵ درباره‌ی نویسنده
- ۷ یک نامه از کیتی
- ۹ نمی‌خواهم دندان‌هایم را بشویم
- ۱۵ نمی‌خواهم سبزیجاتم را بخورم
- ۲۱ نمی‌خواهم دست و رویم را بشویم
- ۲۷ نمی‌خواهم بخوابم
- ۳۳ نمی‌خواهم بگویم بله
- ۳۹ نمی‌خواهم شریک بشوم
- ۴۷ نمی‌خواهم اتاقم را مرتب کنم
- ۵۵ نمی‌خواهم با خواهر کوچکم بازی کنم

درباره‌ی نویسنده^۱

بل مونی در سال ۱۹۴۶ در لیورپول انگلستان به دنیا آمد، در کالج دانشگاه لندن (UCL) درس خواند و در سال ۱۹۶۸ با جانانان دیملبی که ویراستار روزنامه‌ی کالج بود، ازدواج کرد. بل مونی برای نوشتن مطلب به روزنامه مراجعه کرده بود که با همسر آینده‌اش آشنا شد. این آشنایی او را بیش‌تر به سوی روزنامه‌ها و مجله‌ها کشید و نوشته‌های او کم‌کم در روزنامه‌های مهم لندن به چاپ رسید.

او نوشتن کتاب را از اوایل دهه‌ی ۱۹۸۰ شروع کرد و حالا تعداد کتاب‌هایش از سی جلد هم گذشته است. به علاوه مصاحبه‌ها و حضور مکررش در برنامه‌های مختلف کانال‌های رادیو تلویزیونی بی‌بی‌سی هم باعث شهرت او شده است.

بل مونی حالا مشغول نوشتن سفرنامه و رمان بلندی است که فرمان آن هم کیتی است.

او درباره‌ی کتاب‌های کیتی می‌گوید: «راستش را بخواهید، کیتی دختر کوچولوی خودم است. گرچه بهتر است بگویم هم هست و هم نیست. چون نویسنده‌ها از چیزی در زندگی واقعی الهام می‌گیرند و بعد

۱. تهیه و ترجمه‌ی این بخش: حسین ابراهیمی (الوند)

به آن شاخ و برگ می‌دهند. به همین دلیل کیتی داستان‌های من خیلی شبیه کوچکی کیتی زندگی واقعی من است. اما او شبیه تمام بچه‌های دیگر، چه دختر و چه پسر، هم هست. منظورم این است که همه‌ی ما دوست نداریم بعضی کارها را انجام بدهیم، همه‌ی ما چیزهایی را از دست می‌دهیم و همه‌ی ما فکر می‌کنیم بعضی کارها عادلانه نیست، مگر نه؟

ما چه پولدار، چه بی‌پول؛ چه کوتاه، چه بلند؛ چه سفید؛ چه سیاه؛ چه انگلیسی، چه اهل کشوری دیگر؛ چه در خانه‌ای با پدر و مادرمان و چه بدون آن‌ها؛ چه ساکن آپارتمان، چه ساکن کلبه و چه کاخ؛ همگی چیزهای مشترک زیادی داریم؛ چیزهایی مثل دلخوری از بد قولی و ترس از تاریکی یا افراد دیگر. منظورم را که می‌فهمید؟
اما ماجرای اولین کتاب من این طور شروع شد:

همسرم خیلی سعی می‌کرد مرا به نوشتن کتاب تشویق کند. به همین خاطر، یک بار که مدت شش هفته به سفر رفته بود، من کتابی نوشتم و وقتی برگشت آن را به عنوان هدیه‌ی کریسمس، به او دادم. همسرم از دیدن دست‌نوشته‌هایم خیلی خوشحال شد، اما دیدم که کیتی با دلخوری به ما نگاه می‌کند. بعدش هم طاققت نیاورد و گفت: «این درست نیست، تو باید درباره‌ی من بنویسی.»

بنابراین اولین داستان را درباره‌ی دخترک شیطانی نوشتم که نمی‌خواست مسواک بزند. کیتی از آن خوشش آمد. همین شد که کتاب دوم را هم نوشتم و بعد یک‌دفعه متوجه شدم که هشت کتاب درباره‌ی کارهایی که نمی‌خواهیم بکنیم، نوشته‌ام. بعد هر چه سعی کردم دیگر ننویسم، نشد که نشد. حالا کتاب‌های کیتی از دوازده تا هم گذشته است. «خانم بل مونی علاوه بر نویسندگی، در کالج دانشگاه لندن هم تدریس می‌کند.»